

turalista valóságábrázolással, mert éppen ezt akarjuk elkerülni; amennyire művészien játszunk és amennyire átéli ezt a néző is, annyira élet az, amit adunk..."

Amit a rendező mondott, azt láttuk a színpadon ugyanilyen megfogalmazásban. Ha egy színészre összpontosítjuk mindazt, amit az együttes a színpadon adott, akkor természetesen Szima Janicsijevics alakítását kell megemlítenünk a „Kereskedelmi utazó halálában”. Két embert játszott: egyszerre két világot. A multat és a jelent: a vállalkozások, remények éveit és az összeomlást. Janus-arca volt. Mindkét arca emberien megérintő volt és egy fényvillanás alatt változtatta őket, — a szöveg szerint a visszaemlékezés. Nem csoda, hogy lenyűgöző hatással volt a közönségre és az sem csoda, hogy utána még napokig sok színházi ember erről beszélt.

A Belgrádi Drámai Színház hogy itt járt s játszott, arról Janicsijevics alakításának soha el nem mosódó képe beszél...

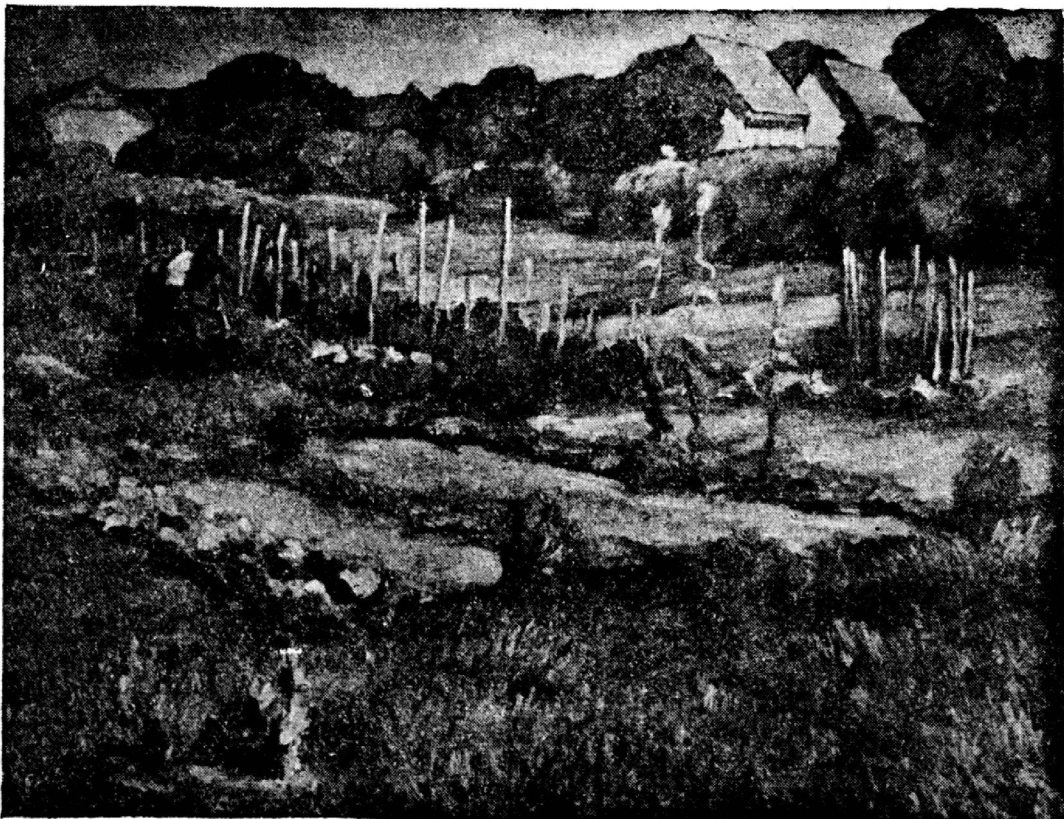
DÍSZES KOSZORÚNAK került a belgrádi balett a színházi fesztivál műsorának a végére. Csajkovszki „Hattyúk tava”, Hrisztics „Ohridi legenda” és a nagy balett-játék másik eredeti jugoszláv műve K. Baranovics „Mézeskalács” című zágorjei életképe.

Színek, melódiák és táncok játéka volt ez olyan művészi kavargásban, amilyennel a „Seherezáde” bemutatója óta ezen a színpadon nem találkoztunk.

Az ország első balettegyütteséről bírálat hangzott el már esztendőkkel ezelőtt is, nemcsak nálunk, hanem az országhatáron túl is: Angliában, Görögországban, Ausztriában, Németországban, Svájcban — mindenütt a legnagyobb elismerés hangján. Igen, ez az az együttesünk, amellyel művészetünk, színpadi művészetünk először jelentkezett a világban és ezek azok a művek, amelyekkel a jugoszláv folklór a legmagasabb teljesítményét nyújtja. Muzsikában, színben és táncban nem igen láttunk gazdagabbat: ezek olyan művek, amelyekben egy nép megmutatja játékos kedvének legszebb értékeit.

A FESZTIVÁL SZÁMADÁSA az, amit a bevezetőben mondtunk. A magas művészet, az igazi művészet a nép közvetlen közelségébe került s élményt nyújtott annak is, aki a távolban él.

Nálunk nincsenek távolságok, mert a szocializmus akarata minden távolságot áthidal, még akkor is, ha az milliókba kerül, mert a nép a maga kedvére és a maga gyönyörűségére megteremtette hozzá a milliókat...

PECHÁN JÓZSEF

Kert